غناوى القلب

أشعار بالعامية المصرية

تحت إشراف : روتراكت الشمس

تحت رعاية : روتارى هليوبوليس

الشاعر: فؤاد حجاج

الشاعر: سيد الموجى

الشاعر محمد صابر موسى

ومر العام

الشاعر: فؤاد حجاج

اول الكلام

وحياء الانبيا الشعرا
الها تغين ف الناس
بلا جبر يسل
بكلمه قلبنا العذرا
لنمشى نعلم التراتيل
ويصبح حرفنا بشرى
لعصر جديد
بلا حراس
ولا قضبان .. على الكلمه

لبام نتيجه بنقطع .. فى اوراقها
بنحرقها ..
ولأ فى السله .. بنرميها ..
تدور بينا ..
زى دور الموج
وتطوينا .. ونطويها
وليله تعدى رازقها
وليله الدنيا بتنشف .. عيدان ريقها
ومر العام

ومر العام ..
ويومنا فتحنا شباكه
ومدينا كفوف توديع
وقلنا يا امس بتغرب
ونحلم احنا بالاتى
واهو قرب .. يطل ربيع

منامبارح
اخدنا اللوزه والمغزل
عشان نغزل
شراع للمركب الماشى ـــ فى بحر اليوم

منامبارح
اخدنا البذره وبنزرع

عشـان تـطلع ..
زهور نا د يه .. تـعلقها .. فى صدر اا

من امبارح ..
اخد نا الفكره كا النبقه
وا هى بتبقى
فى جوا نا .. شجر اخضر

يمد دراعه ضليله
وغنوه تساعد الهيله
وحكمه تعد ل الميله
عشان يومنا
يلاقى طريقه متنور
بلون اخضر
فيمشى ويبقى فين عارف
لفين رايح

لولا حلمنا
بيوم افضل ..
بلبل ازهى
كانت دنيا نا رح تفضل
كما كانت .. صخور واعره ..
لولا حلمنا
بيوم أجمل
بلبل احلى
ما كنش القطن منغيطه
بقى فتله
ما كنش البحر رح يقبل

سفن راحله
ما كنش اليوم .. بقى يومنا
لولا حلمنا ا لعوزه

الحب فى عينيكى
قرد لى كام دراع ـ
وبينى وبينك
حواجز كتيره .. كتيره .. كتيره
وقلبى بحبك
مدينه ومتاع
وايدى النحيله
فى بحر المهالك
ما تملك شراع

يا ست البنات
كل الحاجات .. عندى انا ..
من طين ..
تماثيل ولاد فى الفلاحين
من طين ..
بينى وبينك .. م البلاد ..
سفر الليالى والشهور
وحوارى العجوز .. مكسور ..
ولا عاد يا قيله
من لو بعه .. غير جوز
يام العنين بتعوز ..
العوزه عا يزه ايدين

عبيط الكفر

ظل يغوص—
فى اعماق قريتنا سنين
كان يمشى يغنى
ولا نفهمشى غناه ..
والراجع م السوق
شايل حمل صعيب
على ضهر حماره
كان ينده على هذا الشخص
علشان ما يشيله معاه
...   ...
...   ...
وطلعنا من صغرنا
زى ولاد الكفر ..
ايدنا عارفه طريقها لحد قفاه
كان يضحك .. او يبكى ..
كنا احنا تملى الضاحكين
•
داره المبنيه من خوص
كانت قرب غيطان
مبتطرحشى الا الرعشه
وان طلت فوقها القمره .
كان يقطع نورها عوى الديب

فى عيوننا من امره ..
الف علامه استفهام
ازاى بينام .. فى الحتت المقطوعه
المنقوعه فى برك الخوف ؟
النوم سلطان
مهما كان سلطان
الخوف .. والجوع
سلطانهم .. اقوى السلاطين
•
اهل الكفر الكبر
اللى وشوشهم بالشيب
طارحت اقطان ..
قالوا عليه
فيه حاجه لله

وبنات الكفر الكبر
الخوخ النادى خدود وقوام ..
كانت اول ما عينيهم تنزل فوق جلابيته المليانه بالالوان
فشتهم تسبح فيها مراكب صيد ..
يتدارى منهم .. فى الجدران ..

وف مره .. كان راقد تحت الشجره
ورميت له ودانى بالتصنيت
اهواها يا ناس
وازاى رح ابوح
وانا لسه ف رجل بلدنا مداس
وتعدى الايام
والسر ف جوايا كما ف جواه
والناس ..
كما هما الناس

.

وف ليل ..لا

قرب الصبح ..
طلعت قريتنا من الفرش ..
جل ما ترقص رقصه شلشيل
تعلى اجراس التصويت..
ن مات ؟
ت الشيخ ابوليده

كان اول من نادا بالصوت الحيانى
كان اول من طلعت منه كلمه ..
لغمطها بدموع..
كان اول من مد دراعه يشيل النعش

.

اتخلط الضحك المكتوم
نى شفايف الناس بدموعهم
حين شافوا .. فى هدومه .. ميت شرخ
واتهز الانسان الجوانى .. فى كيانى
لقيت فى مكانى
وسريخه .. كان ليه الشرح
لكلام .. انا
وعرفت ..
ويارتهم عرفوا
ان اللى كان .. بيغوص
فى اعماق قريتنا
كان يحمل قلب
كان زلى وزيك..
انسان
انسان

عتـــاب

ملعونه الغربه يا صاحبى ..
ازاى تاخدك منى ؟
يعنى خلاص الدنيا كانت ضاقت
تمشى وتسيبنى ؟
ليه بس يا صاحبى
تشحطط قلبى وراك ف بلاد بلا قلب؟

م اللقمه كانت كافيه لبقين
وسجاره جيبى او جيبك
كان فيها اكتر من نفسين
والاّ ان متشالت
بيشيلها القلبين

في الغربه الطرشه ..
حتقول الشكوى لمين؟
ملعونه الغربه ان كانت في مدينه احلام
مرتاح ؟
تعبان؟
قلقان؟
عينى ما بتشوفك في نهار وظلام
وقساوتك حتى مخلياك
ما تجينى فى منام ..
بس المتعب .. انك بتهف عليه كتير
والجوا بات .. حتى الجوا بات
ما عرفشى ليه : فى بلاد الغربه
مقصوفه الكلام ؟

يا ليـــل .. يا عين .. يا صبر

(١)

نقيتلى م البحر الغويط مرجان ..
شالى المزوق بالنجوم شلته ..
فوق كتفها وحطيته ..
قلبى اللى خدها ف عبايته
خاف العيون الجعانه ..
قلبى انا تايه ولا دلك طريق
حلمك انا طرزته
وع النغم غنيته ..
يا ليل ..
غنيت لعمرى اللى راح تلتينه
يا عين
غديت لبحر نزلت فيه مزقوق ..
يا صبر
شيلتك وشلتنى بموالك
لما بقتش اطيق ..
غنيت وارض الغنا ..
شبعت حريت وعزيق
وشحيحه ما بترمى
حتى القليل ليا ..

والسا قيه لفت وزفت
من قلبي انا الميه ..
ويرضه ما اد اتني
وخلتني .. اقول :
يا غنوه هدتني
د اتلت عمري اللي باقي
للا مل ،وديته
اصل المغني يا
لقي في الغويط ،مرجانه
(٢)
لطلق حمامك يا امل
يملا الفضا بالغنا والهديل
وافتح عيون الشمس، بكفوفي
تزوق شبابك الخلايق بالدفي
وازيح ترابك يا زمن
زيحه عفيه ،وازيح الليل
علشان جناح النور يرفرف
على دار حبيبتي يقولها ..
مشتاقه اراغيل الغنا لصدق المغني
يا ليل ..
وحا غني غنوه عشقتها
ولا قلتها شي
يا عين
دموعك اللولي . شيليها
بلا شها ،بلا شي

يا صبر
ليلك طويل ، طويل
عطيته العمر ،ما عطا شي
يا شعب
بيك الطريق والبدايه
وعرفت افك القرايه
في كف يومي لبكره

يا حبيبتي يا لمرجانه
ورد اليا قوت الزعفراني
في صحن دارنا زرعته

المكحله ..
من فضه خالص . جبتها ..
وسقيت بحبي ازاز المرايه
وفرع قلبي
ع الجدار لبلايه
وجوه قرعي انا ..
احلام لناسي الغلابه
ريت يا حبيبتي
ما تشوفيش الا يا
ويروق غنا يا ..
وا قول :
اقول بحبك

فى نها يه الحا ره النا صيه ..
فى النا صيه خشبه قتيله
والخشبه كا نت شجره
والشجره كان فيها فروع
وفر وعها ،كا نت خضرا
جوا هم ،كان فيه عصفوره
ويا العصفور ،عصفوره
كنت صبا حى يا قوم على صو تهم
بيز ق ف شباكى وقلبى ..
حب
منا غشه
ز غا ليل فا قشه ..
كنت يا حس بو حده ، رو حى
تنقر جوه ف صد ر ى تصحى ..
الحنيه النا يمه شما له

هب الريح ..
لفيت ف الد نيا
من مينا لمينا ،اخدت سفينتى ..
و لا شفت وشو ش مر ويه
و لا مره سمعت ما يعرف سكه قلبى
لكن كل ما حس الو حد ، اتذكر
شجره سا يبها هنا ك ،فى حا رتنا
ورجعت من الغر به لقتنى ،
رايح عند النا صيه لقيتها
خشبه قتيله ورا فعه در ا عها ..
والخشبه كا نت شجره
والشجره كان فيها فر وع
وفر وعها كانت خضرا
جوا هم ...
...
...

عمـد ا ن ا لنــــو ر

اغر ب ما ف الدنيا :
الد نيا بحا لها

اغرب م ا لا فكار
امشى
اجر ى
اتز حلق ع القش
وابقى ف وش
الطوب متكسرفيه . . .
يتخبى خيا لى ف اى جدار
والنجم العا لى بيحلق
ازعق
اصرخ
احضن فى عا مود النور الوا قف
يتريق ع البنى آ د مين . .
والبنى آ د مين
تا يهين . .
بيبصوا لبعض
و لا هى مش عا رفين . .
وانا ديهم . .
يتجا هلوا ند هه حبى الصا فيه

تبكى من تحت كعو بهم
عين ا لارض . .
من ثا ب ه بيجيد العض
من قبله ه نسيها الفرض

اهرب
ا د ا ر ى فى عيو ن
مليا نه رمو ز
وا عو ز اتكلم . انطق . . اخرس
وا شوف ف ضلو ع
كا م غيظ للبور
اتنطط كا لد يد با ن –
القى بدال السور
ميت سور . .
اصرخ صرخه . تهز الكون
مجنون
مجنون
امك ما تت
لما احتل المعده عسا كر الجوع . .
اهلك ما توا وفا توا
من الهم ديون . .
ن خ لها تخيل الو د يا ن

كارتا .. في بطن الحيتان

لما خانتني مفاصلي
زقتني العمدان
ونزلت ازعق
الزعقه رجعتلي
فين اهلي ؟
مقطوع
اتنهنه
وبكا يا المسموع
يوصل لنهايه العالم
يقف العالم كالمشلول
الدنيا تنطر
تغسل عيني اللهانه دموع

عجبان جبان رماني قتلني
م التيل حبال : جبال
ع السلسله تربي
وربطني طلعه ضحي
فوق الرحا دا ربي
في عروقي الخلاف دربي
وتد خل يا يومي وزرعك دا بلي
سابلي عيون الدموع البحور
مرخي ايدين العبيد من جناياه
يا تنطق عيونك بنظرة طوفان
يا تصبح جبان
عجبان بحزنك
بهمك ببهجة نبات الموات
لانك بترمي في حلقي السكات
آهات
وليل الرحايا ما بات
القلق ازفزف بنفسي اللي كارشه الدواء
واجري جدار
واجري جدار
واجري جدار
ويونس كاتنا في بطن الحيتان

ولما تعطط سككنا نغني
يخفف غنانا غشومة حمولنا
نغني
نغني
نغني انين السولقي
وجدلة حبال الحكايا
في طول البنايه الشواهد لراوي
يغني لنا سخرة رجالنا
وبالنا اللي مطي وخاوي
يا معظم منامك مفرعن وعالي
نغني
وندخل حواري غنانا ونلقي
دي فرخة جيراننا جمانه
وسبلة غيطاننا اللي مالت في عبه ماكفت
وعايز الطاحونه
جمعنا درانا ملت له طاحونته وطفت
وعايز ميانا
ميانا وخدنا بحلق الغيطان اللي جفت
وعايز زيوتنا
زيوتنا راحت له بضلمة لمضنا اللي طفت
وعايز غنانا
غنانا اللي باقي
في لف السواقي
نغني
نغني
وننفض دموعنا في بحر الاغاني

المتاريس

متاريس بيبان ٠٠ ع المعان ٠٠مرد ود ،
عيد ان الكلام ٠٠ الحقيقه ٠٠ التنفس
بيسقط ورقها عروقها بتهمد
وتدبل وندبل وتصبح خرس
يولد خرسنا حرسنا اللي واقف
يرمش عيوننا ،حروفنا المفاصل
يفاصل في سعر الحيا ، والقبور
ازورك يا شابه يا طابيه الشمار
في ميت الف سور
حانفد عيوني وتدخل تزور
وازحزح في حرسك ٠٠
تقال الظلال النعال القلوب
وابوسك حلال
وبوستي في خدك جنينه امال
وتطرح جنينتك عزيمه الرجال
تزف البيبان السكات الموات
وتخلق في جدر التراب ٠٠ الحيا ،

عيون الكاميرا
(الى جان فالجان)

(اللقطه الاولى)
وبعد همس وشوشه
عدل العبايه واشرع الورقه ..
والتاشيره ..
كما شبه حوارى ..
فيها ممكفيها
من ناس بتكلم نفسيها ..
لما كتر فوق الفكر الحيره

(اللقطه الثانيه)
اتهز بالصرخه التقفص
قطاع النفس ..
وكانت بدايه ليل
عيونه مرد ومه قلق
معزنزانه .. اضيق من قول الباطل قدام الحق

(اللقطه الثالثه)
فى القاعه دارت احاديث
مش اكثر من تنفيس ..
يا ما مغاليب تنزق
تملا سمع السجن نويح
الناس مصابيح ..

بس العود الكبريت
ناقص عود كبريت
حاسب

حواليك دبابير بتزن ..
فى عيونها علامات التشتيت
ايشريا خد الريح م البيت
فيه ناس ..
بتغمس بالحنطه نبيت
وا حتراس ..
ما بتوصلشى لمدغ الورده
يو ... وه
ابعد عن سيره الماده
وى الصوره تقول
الناس ارزاق
خلينا ويا القاضى ،والاوراق
ولا يعنى عايزنى اسيبك
وعشان الظهر اقوم اتوضى

(اللقطـه الرابعه)

انعدل القاضى بعظمه
لجل يقول الكلمه ..
اللى عيوننا تبص تشوفها طالعه ازاى
التهمه ؟
التهمه سرقه لقمه
العيش من حق كلاب الشارع
.. ..

حبه سكوت

القا ضى مش سا مع

انا اعرف لنفى النور الحمرا ..

بيفوت الفجر عليها
وهى كما هيه ..ع النيل فيخوت

وبيوت ..

بتهيل ..

من صرخ الجوع .. فى المعده
يو ... وه..

يا تمنى تعرف تا كل بس

(ا للقطه الخا مسه)

اتمد ت ايد الحكم الفا رد ، صابعها ع المتهوم

طا طت ر و و س السا معين

مظلو م

مظلو م

مظلو م

انا نا ز ل للد نيا صوا بعى ..

مش سكا كين .

والغفران ..

نسيوه الناس ، والناس

بنقول من المسا جين ..

يا جنا ب القا ضى

را ضى انك تبعت لى تا بوت

يو م ما يخلص منى الصوان المد ه

ولا تخلى النا س د ى ..

نا س تا نيين

جوه عينيه انا شفت دموع بتلين

(ملحوظه)

وصبحت لقيته معلق ع الصدا ن

عمد ان الجرا نين

اهرا م .. اخبا ر

الحاوتد .. المجرم ..

اخبا ر .. اهرا م ...

(ومن يوم ولاده الكلمه فى لسانى
بصيت يا ما فى الفضا الواسع ناديتك
يا اللى انتى فى الغيب البعيد فينك
فى النور وحب الشمس جيتك
رجعت محروق الجناح ونا ديتك
انا قلب عاشق ، للحياه والناس

اغنيات المنى الزمرديه
ولا تغول الحواديت راح يقدر
ولا بحر غويط ولا سد
رح اهد اللى ما بيننا واجيلك
اسرج قناديلك
انا ديلك يا لصمت المدبوح ، انا ديلك
يا حبيبتى وبيتى

يا صوتى المدبوح ، للصرخه اللى مخنوقه
الصرخه المزفوفه لاركان الكون الاربع
الصرخه اللى تزلزل كل الاشياء الراكده
من مده طويله طويله
من مده عمر بحاله
قمرى بمواله المملوك ، بينام
يتاخده الاحلام
حلول الاحلام

وانا بيكى
انا بيكى تدخل كل شموس النور شبابى
واحس الموج فى عروقى يا ما شوقى
يا ما شوقى هواكى يا خدمتى قلوعى
لمداين مجهوله
يا حبيبتى دى دموعى
نظره فى عيون الناس
يا ما نفس وشمشق
فى الضحكه اللى تقلقل
احزانى اللى فى صدر الانسان
(٢)
وفى ساعه الغربه ما بين لصحاب
ولا هل وكافه مخلوق
اشعر بالصوت المخنوق اللى بيندهلى
ويشق زحام الصدر ويطلع
وعيون تتطلع
للصوت الماشى ، ما خاش بيوت
ويجيلك من دون لبواب
يرمى همومى فى حجرك
اتنهد تنهيده الراحه
ترمى همومك على صدرى
ينبت فى شفايفك زرع البسمه
وتزق همومنا فى قلب البحر نغنى

قلبه دبع
معتينه وعتب
قا لو ا الد هب
قلت الد هب قيا
كنو ز محبة لحبيبتى
والحب كيف نشتر يه
لكن البنيه
ما ف ايد ها رد البا ب
ابو ها قا ل له م الد هب املا لى

اكيا س ومنها العدد ه ميالى
وا صل قلب الجد ع
المبنت ميا لى
يا مركبه م شوق مبنيه يا بحر يا للى انت تو د
د ى مو جه و لاد معتين با سيه ن عين مفا رقه
من تبلى كان ه بيعد ى
من تا نى نتغر ب
من تا نى نتلا قى
لف ور جع لا قى
مهر الصبيه اند فع و اتهز بيها الجمل

• • • • ++ • •

و العمله بين الخلق تتغير
ما بين مكا يض وبين اكيا س
خلت شا طر نا حسن يتحير
على مر د هر
ونا س خلا ق النا س
و اللى الجنيه من ايده طا لع
صنع المعا مله وللحيا ه صا نع
وابو على را جع
قا بض الما هيه فلو س ازا ز
ولسه بيقو ل يا جوا ز

غنوه سكرانا اللى نشوفه بعيوننا وبس
نحسا لانغام الطيرى المتحوطانا وبس
نقعد فى جزيره الد مع المتجمد
ونفكر يا حبيبتى بصوت
امتى رح يرمى الكون الهم ف حجرى
وحجرانه
وند حرج انا وانتى
كل هموم العالم
فى البحر المش مفحوت

((مهر السروسه))
يلما كان شاطار زمان عشاق
كان الحسن شاطر
وكان ..
الحسن ستره والمحبه براق
يطير ..
عشان المهر فى الوديان
والمهر مهره و ٥٠٠ ناقة
((الحب فى عنيكى سلام)) وحنان وكلام
تملى يقول مدينه انتى بدون سكان مرايده
...   .   الهوى الساكن)
قال للصبيه الجدع
ع الحب حامش البلاد جوال
لو فيش بحور سبعه
افحت واعديها
نغرق

لكن حنتلاقى
(بحلم يوماتى بعشنا من قشنا من حبنا نبنيه
بحلم يقرب اليوم الحلم يبقى حيطان
واحنا فيه)
ولغين حنتغرب
ونا جواه قلبى الامل
يقل حبال الرجوع
شاطر واقف ورجع لاقى
مهر البنيه اتدفع واتهز بيها الجمل
ملعون ياخى الدهب
منه عجب قالوا
والحسن شاطر لاكن
السعى منه خاب

الشاعر: سيّد الموجى

اول الكلام

الاولـه بلـد ى
والثانيـه بلـد ى
والثالثـه بلـد ى
الاولـه بلـدى ام البلاد كلها
والثانيـه من بعد رب العزه جليت لها
والثالثـه قلبى الحنون مال ليها ـ مالها

الحرب

فى ليله عيد ميلاد ابنى سالته
تحب ياروحى اجيبلك ايه هديه
جرحتنى بضحكتك لما ضحك لى
وقللى يابابا هاتللى بندقيه

لويعرف ان نهايته الموت
ليه يخرج م البيضه الكتكوت
رد الكتكوت من قلب البيضه
وقاللى يا صاحبى صحيح حنموت
واقدرنا المحتوم بس العاقل
يقدر قبل ما يبنى تابوت
فى جحيم الحرب يخلى الحب
جناين تطرح ضل وقوت
ويخلى الحب ايدين تمتد
تجيب ,, يونس ,, من بطن الحوت

الحرب مركب من ضلوع وجماجم
وفوق محيط من دمنا منشاله
دوامه ياصاحبى بلد مهجوره
مافيها شى / ولا نسوان ، ولا رجاله

نجوى

نجوى ، عيون جميله
بحرين من الخضار
بسمه امل رقيقه
فى الليل ، وفى النهار
تضحكلى الدنيا تضحك
والخوف يصبح امان
نجوى ، القلب الحنون
فى قسوه الزمان
نجوى ، النسمه اللى ديما
يتمطر المكان
نجوى ، الخير والوفا
والضحى والرضا
فى عالم اختفى
فيه الخير والحنان
وكان احساس غريب
ولحظه الوداع
بتخطفنى وتهرب
لسكه الضياع
ودموع بنتى حبيبتى
بتسيل كما المطر
ويوم من بعد يوم
لاحس ، ولا خبر
طال بيها الانتظار
وطال بى السفر
ـ ...

*

بالحب الطفل فيها
وخضار بحور عنيها
وحنان لمسه اديها
وقلبها الكبير
وشعرها الحرير
عاشت تحلم كتير
بيوم رجوعى ليها
لكن مسيرها تكبر
وتتهجى الكلام
وتعرف ان ابوها
فى يوم من الايام
سافر ، وكان مناه
ينساه بطش القدر
مسيرها فى يوم حتفهم
معنى الموت والخطر
ويموت جواها حلم
رجوعى م السفر
لما حتكبر وتسال
وتعرف الخبر !

احلام سكان طرب البساتين

لا اتمنيت عربيه ، ولا قصر
ولا شيء من ميتكرات العصر
باتمنى يكون لى ف بلدى ف مصر
بيت زى جميع البنى ادمين

ماانا زى جميع الناس انسان
بااتمنى يكون لى ف بلدى كيان
ويكون لى كما المخاليق عنوان
غير عنوانى ف طرب البساتين

عايشين احياء بين الاموات
بنحس بطعم حياتنا صوات
ليه نبقى كده احنا بالزات
دون مخاليق القرن العشرين

ليه يبقى املنا ـ امل مدبوح
ونحس بغربه ـ فين ما نروح
ليه واحنا ما زلنا .. تبعن وروح
ونعيش بين اشباح الجبابين

ليه نحلم بالهدمه ، وبالقوت
وحياتنا لاهى حياه ، ولاموت
قلناها يامصر بملو الصوت
خطاوينا حتوصل بينا .. لفين

الحرب رحايه تدور ماتكل
وبتطحن فى المخاليق ـ ماتمل
بيهل الموت ، وقتن ما يهل
ويخنق احلام ـ الملايين

ويمر العام من بعد العام
ولا يتغير طعم الايام
ونام ونقوم ، ونقوم ونام
على حسره قلب ، ودمعه عين

وان طلبت يوم فى عيون ابنى
تباريح العوده تدوبنى ..
وعذابه المر ـــ يعذبنى
والجرح الواحد يبقى اتنين

ونضم جراحنا ـ بجراحنا
والخوف بيحاصر ـ ارواحنا

ولاخوانا غير شوق وحنين

ياسلام لو تبقى يا دنيا سلام
ايد تدفعنا بحب لقدام
وتهد هد جوانا ـ الاحلام
وتلملم منا ـ دموع العين

ياسلام لو تبقى رغيف لجمان
لو تبقى الهدمه للبردان
لو تبقى الجنه اللى الانسان
عاش يحلم بيها سنين وسنين

ياسلام لوتبقى يا دنيا بحق
بيت عيله يسوده سلام الحق
ياسلام لو جبل الخوف ينشق
وتزهر جواه ـ البسا تين

بساتين لكن ـ من غير جبابين
يسكن فى سكونها البنى ادمين
بساتين اولاد ،وبنات حلوين
عارفين خيا ويهم رايحه لفين

فى عيونهم ضحكه بكره الجى
ينسج م الضلمه خيوط الضى
ويجيب الفرحه لكافه حى
وينور فوق حى البساتين

كلمه وفاء

ياعم بيرم يا شاعر والجميع شاعر
ان البلد دى بتولد كل يوم شاعر
لكن رخيص الكلام
قدف مع الموج وعام
وتاه فى وسط الزحام
الشاعر ـــ الشاعر

ياعم بيرم ياصوت حقانى صحانى
وان كان بعد بس لسه رنينه فى ودانى
بتقول ياعايز تقول
درب الكلام واعر
للكلمه حرمه وأصول
مايصونها غير شاعر

ياعم بيرم ياايد بالحب حاضنه القلم
بتغنى مصر الامل ،وتبكى مصر الالم
غنيتيها صحرا وعمار
غنيتيها بندر وريف
صورتيها للصغار
نسمايه ـ هدمه ـ رغيف

وكنت ياعم بيرم للاصول صاين
لاكنت صاحب قلم مهزوز ولاخاين
لاالقعد اثر عليك
ولااثر النغى فيك
ولاكل كل الكنوز
قدرت فى يوم تشتريك

ياعم بيرم يامصر ـ يا تونس ـ ياانسان
ولا يجرح الخاطر الا الغربه فى الاوطان
ومهما بعد نا
اشواقنا بتردنا
غربتنا فى بلادنا
هى اللى بتهدنا

ياعم بيرم يازهره حب ريانه
بعيد بجسمك .. وروحك عايشه ويانا
فى شدو ست الطرب
فى لحن زكريا
عايشين فى ارض العرب
اسطوره ابديه

ياعم بيرم يانيلى اللى ارتويت منه
ياهدى اللى نسج احساس منفنه
ياجامعه جا معه الفنون
والحكمه من كل لون
ياقلب طيب حنون
ملناش غنى عنه

ياعم بيرم وغيرك مين يكون عمى
واحكى لمين مابى ـ واشكى لمين همى
محتاجه مصر لكلام
ميت الف بيرم ياهوه
حرام اصيل الكلام
فى زحمه الشريف يتوه

يابحر

يابحر واتمنيت اروح وياك بعيد
عن الزمان وعن المكان
لكنى خايف م الغرق
خايف يكون
طبعك كما طبع الزمن
خوان ــ تاخدنى معاك
وتدينى الامان
وتسبنى فى وسط الطريق
عزيق ــ ــ
بلا مرسى ولا مقداف
ولا طوق النجاه
واغوص فى جوف الطين
كما (يونس) فى جوف الحوت يغوص
اغوص ــ ــ اغوص ــ ــ ــ ــ ــ
وتوه معاينا خطوتى
وتموت معا يا قصتى
يابحر واتمنيت ادوب
فيك مراره رحلتى
احلامى فيها اتبدلت
وهم وسراب
ولقتنى فى لحظه بيجرنى طوفان الخوف
شراعى بيتحرق
تايه ــ ــ
كما كومه ندم
عايمه على مركب ورق !!

يابحر جيتك ارمى نفسى بين ايديك
دوبنى فيك
خلينى احس بطعم ملحك
يسرى فى عروقى كما
تسرى الدما
بلاش ترجعنى حزين
كما يعود النيل على مر السنين
وقتن يجيلك الابتسامه
تبقى سابقه خطوتك
وفى الرجوع
ميبقا لوش من رحلته
غير الدموع ــ ــ ــ !!

قرقر

حا يا قرقر .. كلها ساعتين ونوصل .. شد حيلك
وانت طول عمرك يا قرقر .. راضى ويا يا بقليلك
يبقى ليه جى النهارده تتقمص ، وتهز ديلك
جرعر بيتك ويا الله ، والا يعنى عايزنى اشيلك

حا يا قرقر .. متنا كفنيش .. جرى ايه يا بن الحلال
وانا مفطرتش يا قرقر .. وانت معلوف علفه عال
يبقى هل يرضيك كده نعطل ، ومنا خدش المشال
طيب واجيب اكلك منين .. طب واقول ايه لما نرجع للعيال

حا يا قرقر .. وانت عارف كل حاجه عن حياتى
ونا بحكيلك حاجات يمكن متعرفهاش مراتى
والمزارع الحلوه وع المره سوا .. سارحين يوماتى
برضه واقف ؟ برضه حتسيبنى كده لوحدى اهاتى ؟!

حا يا قرقر .. عيب عليك عطلتنا .. دى اخزى الشيطان
واما نرجع .. لك على حزود المعلوم .. حفان
عارف انك م التعب هلكان ، وعيان منزمان
بس مش معنى كده .. تسبنى ارغى زى الهبهان

برضه واقف .. طب ورحمه امى ، وعلى الطلاق
بالتلاته من مراتى .. تلاته بالله العظيم
حاسحب الكرباج ما اخلى .. شبر من جسمك سليم
والمثل بيقول يا قرقر .. اتقى شر الحليم

برضه واقف ــ لسه واقف ٠٠ يعنى مش نا وى تطا وعنى
طب يا قرقر ٠٠ خد يا قرقر ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠
٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠ يعنى ومشيت مستقيم
عمرى اقول عنك كده ــ ٠ حتعيش بهيم ٠٠ وتموت بهيم

قرقر ا انت زعلت منى ٠٠ طب خلاص حقك على
ما ا نت بتخلينى افرغ ٠٠ فيك همومى المداريه
وانت عارف ٠٠ ان اللى زى حالتنا احنا الارزقيه
لو عطلنا نجوع ٠٠ نموت ٠٠ لا لنا معاش ٠٠ ولا حتى ديه

يبقى ليه تسبنى كده ٠٠ قدام حمير الناس اهينك
او تخلى الناس تقول ٠٠ انى انا مش ما لى عينك
بس والعشره يا قرقر ٠٠ با بقى حزنا ن حزن يا ما
لما اشوف عرقك بيجرى وانت تعبا ن ٠٠ فوق جبينك

بس حعمل ايه ادينى با قول فى سرى ٠٠ الله يعينك
الحياه صعبه يا قرقر ٠٠ واحنا فى اللحظه ديه
اوعى تفتكر ان دى منى شطاره وعنجهيه
اللى فيك من هم ٠٠ عيشتك والله اكتر منه فيه
زى كرا بيجنك احنا ما بتسلخ جلودكو انتو الحمير
الزمان كربا ج يا قرقر ٠٠ فوق ضهور العربجيه
وانت عارف انك انت ٠٠ كل ما ورثت من ابو يا
كان بودى تكون طوا لتك ٠٠ فيها احسن صنف فول
كان بودى كل ما تتمنى يا قرقر ٠٠ تنول
وانت عا رف كل حا جه ع العموم ٠٠ من غير ما ا قول

المهم الوقتى نوصل بالبضاعه ·· فى سلام
لجل نرجع بعشانا قبل ما الاولاد ·· تنام
ساقيه دايره ·· واحنا فيها مربوطين ع الدوام
·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ··

اما الف سيجاره ·· اصل دماغى لفت م الكلام
الله ! دا احنا خلاص يا قرقر جينا عند المزلقان
واحنا ديما موعودين بالركنه ·· فى هذا المكان
واللى جاى ع البعد تعرف ايه كمان ·· قطر البضاعه
يعنى لو ماعدنا ش ·· فيها ركنه بالقليله ·· ندر ساعه

طبعا المفروض ·· تعدى بسرعه المزلقان
بالسلامه ·· شد حيلك ·· هيلا يالا القطر بان
ليه كده اتكعبلت ليه ·· استر يا ساتر الله حى
شيلوا ويا يا يا خلق يا ناس يا هوه ·· القطارجى
·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ··
·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ·· ··

يا بكى ليه ؟ بعد اللى صابنى ·· يتسالونى با بكى ليه
هو فيه فى الدنيا شى غير الحمار ابكى عليه
طب يا ريت القطر كان خطى على رقبتى انا
كان عيالى هيحزنو لهم شهر ·· اوحتى سنه
بس كانوا حيلقو لقمتهم ·· ويتاووا فى دار
العيال ممكن يعيشوا بالحمار من غيرى انا
بس مش ممكن يعيشوا بى ·· من غير الحمار

بعجر سلكا وى الاهلاوى

بعجر سلكا وى الاهلاوى كان فلاح من شلشمون .
سموه سلكا وى عشان عدى م السلك وجاب تليفزيون
والاهلاوى عشان بيحب النادى الاهلى .. لكن بجنون
يعنى حيطان بيته اللى بناه م الالوفات الراجعه معاه
والشبابيك وعصاية الحجشه واخدين نفس اللون وياه
نرجع تانى لقصه بعجر والصاحى يوحد مولاه

بعجر كان جدع ابن حلال غير ياعينه ملوش رسمال
بس ياولداه عنده عيال وملوش فى الشغل البطال
قصر القول عدمان الحال

لا الهدمه ولا اللقمه نظيفه ولا فيه بالجيب ولا تعريفه
والتعريفه ساعات بتكون حلم عشانه الروح بتهون
اتسلف بعجر م الناس
والفقر كمان شيطان ملعون والعوزه جنون اى جنون
مشى فى السكه العوجه ويا ما مشوا بواهات فى السكه العوجه
لكن فيه قوانين فى بلدنا متجيش الا على المطحون
دخل السجن .. خرج م السجن .. يحب السجن .. فعاد للسجن
فاصبح بعجر وش سجون
وهناك خد فكره عن السلك عدى السلك وعاد م السلك
اصبح بعجر صاحب ملك

شاف الكوره .. حب الكوره .. شجع كوره ....
اصبح يقعد فى المقصوره .. . .
بعجرنا اصبح اهلاوى مع انه لا لعيب ولا غاوى
لكن ناوى — . . ..

ويبقى مهم بايها شكل   ويغير اصناف الاكل
حتى الغيط الما صعل منه   لحمه ودمه اصبح ،،حكل،،
زى ما بتقولها المذيعات   فى الراديو وفى التليفزيون
اصله خلاص ما بقاش مطحون

بعجر كان ايد شغاله   اصبح بعجر ايد بطاله
اصبح عاله — — — — — — — — — — —
كان متبهدل ع السقاله   اصبح بيخاف م السقاله
ايده المشهوره بخشونيتها   لحين تخلق لقمه عيش
صبحت أيد هدا نه جبانه   بتاخد لكن ما بتديش

بعجر ما تش — — — — — — — — — —
الانسان الشهم الساكن   تحت الجلد فى بعجر مات
شاف بوا هات الانتخابات   خرفى لعبه الانتخابات
ويلحا ليحه اشتدت ريحه   خد بعجر اعلا الاصوات
واحنا نملى على دى الحاله

خش الجلسه نام فى الجلسه   صحوه قبل نهايه الجلسه
سألوه : شايف ايه فى الجلسه   قال اللى شافوه الرجاله
والرجاله فى الاجتماعات   دايما يتناقشوا فى تفاهات
وتطول وتطول اجتماعاتهم   وتكون فى الاخر قراراتهم
شكر لواحد م البوا هات   نعى بريمو لوا حد مات
تبرير زايف للازمات   شعارات هتافات سيما اونطه
هى دى لعبه الانتخابات

بعجر مات ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ = ـ ـ ـ

بعد ما كان جواه انسان من غير عزوه ولا فدان
لكن كان مخلص وامين كان مزروع فى الطين والطين
غالى على اللى ما عندوش طين

سيد سيد بعجر كان مع حمس سيده استشهد يوم حطين
عمه وابوه اول من حاربوا بشهامه فى حرب فلسطين
هوه واخوه اول من عدوا يوم حرب ثلاثه وسبعين

بعجر عدا وعاد من سينا وف ظنه الدنيا حتد ينا
اتاريه واتا ريكم واتارينا كلنا سارقانا السكينه
بعجر فكر .. بعجر شار بعجر قرر .. راح مشوار
عدى السلك الشايك خايب عاد م السلك الشايك جايب
اصبح خيره فى داره زكايب

اصبح بعجر قط سمين

بعجر يلعب بالالوفات اصبح يحلم بالملايين
واحنا اللى قرينا ,, الكتوبات ضايعين قدام البقارين
حلم حياتنا يحالها قميص على جوز جزمه وبنطلونين
رحت لبعجر بيه ينصحنى قال حاجه من اتنين لغيناك

يا تكون سلكاوى وتعدى يا تخليك وتكون سليك

سامعه يا مصر .. فاهمه يا مصر اصحى يا مصر .. فوقى يا مصر
عهدى يا مصر لا حبقى لا سلكاوى ولا سليك
لكن حفضل عايش فيك حتى يهل الفجر عليك

كلب البنت مباركه الهبله

دار قدامى حوار امبارح
مسمعتوش بودانى صحيح
بس ساعات الواحد منا
بيسمع بعض حاجات بعنيه
وانا بعنيه دول اللى حيا كلها الدود
شفت وكان ويايا ساعتها الواد محمود
ابن الحاج معاذ ابو خيشه
فارش خيشه وقاعدين فوقها
ع المصطبه قدام الدار
كنا ساعتها صفارى شمس
وكان قدامنا راكيه نار
حاطين فوقها القهوه المره
والراديو ابو حجر بيرن برة
عمال بيقول فى الاخبار
ومطولش عليكو اذا احنا
كده قاعدين حولين الجوزه
الآ فلاقى ايه كلبين
كلب مقفع .. كلنا حافظينه وعرفينه
كلب البنت مباركه الهبله
اما الكلب التانى فكان
الله وكيل ولاحتى كلاب السيما بتوع الخوجات

استغربت وقلت ف عقلى
معقول كلب البت مباركه
يمشى مع كلاب البهوات
ومع الكلب داهو بالذات
واذ انا سارح فى الفكرادى
الا لقيت محمود بيقول لى
تعرف صاحب الكلب دا مين ·· قلتله مين ؟
قاللى دا كلب قريب العمده
انما كلب ربايه بندر
يعنى الغرق ما بينه وبين كلب البت مباركه الهبله
بالنسبه للبنى ادمين
زى الغرق ما بينك انت وبين العمده

سال الكلب بتاع البندر كلب البت مباركه الهبله وقال له
الناس دول قاعدين كده ليه
قصده علينا ·· قال له وهما وراهم ايه
احنا خلاص دا خلين ع المغرب
والمغرب معناه قاعدتهم
كده قدام الدور يتسايروا
اما احنا ــ كلاب العزبادى
من دلوقتى
تبتدأ ورديتنا لحد اوان الفجر
ورديتكم ؟

امال ايه هو احنا شويه
ايه شغلتكم ؟
ايه شغلتنا
ايها شيى يخطر على با لك ديب اوتعلب او حرميه
فكرك فيه واحد من دول يقدر يدخل اى زريبه
طول ما احنا ما سكين ورديه ؟
هز الكلب دماغه وقال له ؟
طب والا كل يتاكل ايه ٠٠ ؟
ايها حاجه ٠٠ فرخه ٠٠ حمامه لقمه فى ايد عيل فى الشارع
يتقول فرخه ؟
ميته طبعا هودا معقول حتكون حيه ؟
هز الكلب بتاع البندر ديله وسال الكلب الثانى
طيب وانت اسمك ايه ؟
كلب البنت مباركه استغرب
اسمى ـــ مفيش انا كلب وبس
قاله له الكلب بتاع البندر
احنا هناك بقى بيسمونا
بيسموكم ٠٠ يعنى حداكم شلبى وستوته وامونه ؟
شلبى دا ايه انا اسمى ايماكو والكلبه اللى معا يا ايفونا
احنا بقى يا ايماكو يا خويا لما نعجز بيسمونا
طول ما احنا بصحتنا بنا كل لو راحت صحتنا نموت

زى ما فيه سلسله فى رقبتك .. احنا على ضهورنا النبوت
لا بتتسمى ولا بنتيل وبير كبنا اهيف عيل
لكن لجلن نلقى اللقمه بنطنش دا يمن ونميل
لكن قول لى وانت بتاكل ايه يا ايما كو ؟
باشرب لبن الصبح وباكل فى الغدا لحمه
بتقول لحمه ؟ امال صحبك ياكل ايه ؟
دنا عن نفسى لو صادفت ولقيت عضما يه ونا ورا صاحبى
جايز حعزم بيها عليه
كلب البندر هز دماغه وقال له حقيقى انك تعبان
لكن ليه ما تسيبش العزبه وتهاجر الى اى مكان ؟
هز وح فين يا ايما كو يا خويا دالغلبان ديما غلبان
واحد زيك يتزا ينو به فى بيوت الناس الا عيان
واحنا رضينا بهم الدنيا ما رضيش بينا الهم كمان
احنا عيشتنا هباب فى هباب شبنا برغم ان احنا شباب
ناكل لجلن نصلب طولنا ونعسكر قدام لبواب
وعشان هذا الحال المايل فيه فى الدنيا كلاب يا ايما
زى حالا تابعوتن تزعل لما يقولوا عليها كلاب

انا

انا عود نابت فى الريف
نازل مدينتكم ضيف
واخد زوادتى من امى
حزمه جلاوين ورغيف
لاتاجرت فى يوم بكلامى
ولا من طبعى التزييف
برا يا يجوز ما يسرش
لكن جوا يا نضيف

يا طبق يا طاير

يا طبق يا طاير ... هل بالبشاير
وخدنا معاك ... فى بلادكم هنا
التراب فضه ... والرمله دهب
سبحانه ما اعظم ... شانه اللى وهب
يا طبق يا طاير ... هل بالبشاير
وخدنا معاك ... فى بلادكم هناك
الهوى معطر ... والندى ياقوت
والنجوم ستاير ... شبابيك البيوت
يا طبق يا طاير ... هل بالبشاير
وخدنا معاك ... فى بلادكم هناك
الاشاره خضره ... فى كل الشوارع
والنسمه مخاصمها ... دخان المصانع
يا طبق يا طاير ... هل بالبشاير
وخدنا معاك ... فى بلادكم هناك
الشجر بيطرح ... يوم ما تزرعوه
والمطر بينزل ... لما بتعزوه

فى بلادكم هناك

حريقه فى دار الزناتى

حريقه .. حريقه .. ودار الصويت — واحتى اللى بينه وبين الزناتى
ومن كل حاره ومن كل بيت — خلانى اول زعل جه متوا ناس .
لقيت الخلايق بتجرى جريت — ما هو احنا ان قعدنا ومطفناش
اتارى الحريقه فى دار الزناتى .. ودار الزناتى بيوتنا وعزبتنا حتروح بلاش
على يمينها دار عم عبده الدياتى — مفيش حد منا الا عنده وقيد
وقدامها دار بنت خاله مراتى — ونار الحريقه اما تاخد براحها
ويا دوب دقيقه — ولا قدر الله فى لحظه تبيده
والا حت فى كل البيوت + كل الحريقه

خلعت الهدوم وخلعت المداس — نهايته ما فتنش يا دوب ربع ساعه
وقلت لمراتى غيتينى بفاس — وايد ربنا معانا زى ما قال
وفزى الحقينى بسرعه شويه — لنا الشيخ فريد حين بنبقى جماعه
تجيبى مع الخلق كام باشت ميه — طفينا الحريقه مع المصطبه
فى الطراوه قعدنا ومنا اللى نام

وقفت التقتنى على السطح واقف — وبعد يول هدومنا مسحنا عرقنا
مع الخلق عمال باذيع فى الوقيد — وبعد ما فتنا بدأنا ندردش
وكل ما نرمى شنيه نلقى غيره — ونا خد وندى سوى فى الكلام
يولع ونلقى الحريقه تزيد — مفيش فيه يا عزبه حريقه قد يعه
ونسوان تصوت .. واطفال تعيط — الا جبنا سيرتها وحكينا عليها
وبط وفراخ هجه +.. وحمام يطير — وبرغم اننا احنا اللى قاعدين جميعا
وخالتى رئيفه ام زيد قالعه راسها — بنبقى سوى واحنا بنطفى فيها
ورافعه ايديها تقول يا مجير — اذن فاللى بحكى بيحكى لمين
مفيش حد فى العزبد اسمه ما جاش — منعرفش وه طبعنا اجمعين

ووارثينه من الفات السنين
نحاته هوا العصر لما لغونى
تعبت قوى وحسيت انى واخى
ولسه يا دوب كنت قايم مروح
ما نلقالك الا وابور المطافى
اتارى يا سين ابن عمى موافى
فى وقت الحريقه جرى ع الكبينه
وطلب المطافى وخبى علينا

نهايته وقفنا جميعا ورحنا
نسلم على اللى جايين فى الوابور
وقلنا لهم ان احنا برضه بنفسكم
طفينا الحريقه فى خمس ست دور
يا اهلا وسهلا يا ميت الف مرحب
وعزبتنا زارها الهنا والسرور

لقيت الكبير اللى فيهم بيندهلى وسالن
فين المكان اللى فيه طفيتوا الحريقه
فقلت الحريقه دى كانت فى دار الزناتى يا بيه
وسبب الحريقه ان كانت مراته
بهانه بتخبز فى نفس المكان
وكان الهوا صعب حبه النهار ده
فكان القدر .. وكان اللى كان

فكتب الكلام ده فى نوته معاه
وقال لى وحيث جيت وملقتش حاجه
ودا بعد ما وصلنا منكم بلاغ
ففيه محضر ين للزناتى خليفه
سمعت الكلام اضايقت وقرفت
صحيح احنا بلغنا نطلب وابور
وازعجنا سلطات وعطلنا قوه
وجانا الوابور ملتقاش الحريقه
ما يكتب يا سيدى انه طفاها هو

نحايله .. نحايله مفيش فايده فيه
وجبت فكرتى وانا واقف مكانى
فقلت يا ناس يا اهلى عزبتنا شوفوا
واصل انا كلمتى فوق لسانى
بدال ما الزناتى خليفه يروح
ويدفع هناك الشيئ الفلانى
لان الوابور جه ملقاش حريقه
ما تيجوا بسرعه نولعها تانى

الحب شيء داخل في تكويني ٠٠كما
دمي ٠٠كما عقلي ٠٠كما روحي
وقلبي طير وليد
اخضر كما الزرع الوايد
ابيض كما الما دنه اللي بتعلي الاوان
لحين تصحى الناس عشان
يستقبلوا اليوم الجديد
واقدر اقول لك باختصار انى انا
قدمي في سابع ارض لكن
راس في سابع سما
وانك حبيتي الملهمه
بالمح طهاره نيلنا في جبينك
احبك واعشقك
والمح حضار زرعتنا في عيونك
احبك واعشقك
فتشت عنك والتقيتك في الزحام
من قلبي حبيتك
وحسيت بيكي جوايا ٠٠٠ حقيقي مش كلام
حرب وسلام وامان وخوف
وفرح ،وحزن ،وشوق
ودمعه ،وابتسام
الحب جوايا حياه وانت الحياه
بجميع معانيها ٠٠٠ وانا
شاعر وشاعر انى من غيرك
وحيد وسط الزحام
وان الحياه
بير ساقيه مهجوره في بعدك
والكلام في مرارة الصبار
اذا انتى مش هنا

بركـــــان الصمــــت

ويسألينى ابقى مين
واقدر اقولك باختصار انى انا
انسان بسيط
كما حكاوى الناس فى ليل الريف
وهما بياكلو بالملح الرغيف
انسان غويط كما المحيط
لكن
لكن عرفت ان المحيط بيكون غويط
انسان حويط
فاهم وعارف كل حاجه
بس احيانا ابان للناس عبيط
انا كده من يوم ما كنت
وع الدوام حكون كده
علمنى ابوا انى ماكونش فى يوم جبان
وكمان ماكونش فى يوم عنيد
وكان يقول :
وقتن تهل الريح نميل منها حبه
لحد ما يوزل الخطار

لكن فى نفس الوقت نثبت فى المكان
زى الشجر
ما تميل فروعه
وقت ما الريح تيجى هايجه من بعيد
وجذوره ثابته مستحيل
تعد عليها اى ريح مهما تكون
واقدر اقولك باختصار انى انا
انسان حنون
لكن فى لحظه صحيت من الحلم الجميل
اللى ابتديته معاكى مداكى يمكن من سنه
وربما من ميت سنه
ما هو كل ده مايهمنيش
ميهمنيش غير انك انتى بتسألينى
مين انا
انسان انا
فى زحام مدينتكم غريب
قلبى كما اللبن الحليب
راضع من النيل المكاره

والطهاره والوفا
ولا غير فى ضل التوته جنب الساقيه
اعيش لحظة صفا
طيب وناس طيبين
مش ناس ضل التوته
ولا ناسى انى طين
نابت فى طين
على راى شاعر كان زمان شاعر
وقال :
الفلاحين عيدان نحيله
جدرها بياكل فى طين
انا من بلاد فيها الخلايق
للخلايق مخلصين
تتلون الدنيا بمليون لون
وهما ع الدوام
لونهم اصيل زى النبات
اخضر على مر السنين
يا ملهمه

قصدى اقول ياللى فى يوم
كنتى فى حياتى الملهمه
انا من بلاد الفلاحين

طيب قوى وحنون وشاعر بالام
وحروف كلامى دموع اسى
بتسح من سن القلم
مليانه بالخوف والندم
خوف م اللى جى من الزمن
وندم على الزمن اللى ضاع
لكن با قول لك رغم احساسى
فى بعدك بالضياع
كلمه وداع
سكتنا مش واحده ، ومش ممكن تكون
اصل اكتشفت انك ضجيج
متخفى جواه السكون
وانا رغم صمتى .. حقيقى ابدا مش كده
جوا يا بركان فى الضلوع
بيزاحم القلب الحنون

اخر الكلام
عمر الكلمه يا صاحبى ما تبقى شريفه بحق
الا ان كانت تملك قوله ايوه ولا

الشاعر محمد صابر مرسى

اول الكلام

اول كلامى .. يا مصر .. يا بلدى
.. .. .. انا : بلدى
واللى فى قلبى : على لسانى
.. .. وبالبلدى
جرىء الكلمه والضحكه .. جرىء الغضب خلينى متشعتف كده
احب واعشق هوايا والتزم بالادب
واشيل حبيبتى فى كمى .. واصل السبب :
الام مصريه
وساقياتى
كلام بلدى

قلب الام

ما تهدهديش يا اما يا منى القلب
.. .. ولا ترحمى سيفى
حارقص ولوع الشوك
واغنى بس بيكيفى
لا حينفعك ـ يا اما يا ـ تهميدتى
ولا ينتهى المشوار بتكتيفى
فى صوت بهانه واسماعين
وصوت عويضه ومسعده
العيشه : ريشه فى يدى على قدى
والعيشه : ريشه تجيب وبتودى
والعيشه ـ يا اما يا ـ هنا فى جوايا
رعشه خطاوى موحده
بتاخدنى من ايدى كده
وتقول لى : ناسك
ارضك .. اساسك ..
لوايديت ع الفضا

حلى الشعور ٠٠ حليت ـ انا ـ شعوري
وهاتى لى شال ابيض من التربيعه
واحضن ايديك وامشى جنب الغورى
شافعى وما لكى فى الشرا والبيعه
يا لسكر الجلاب تميل سيالتى
والفا تحه لاختى ام ابراهيم ولخالتى
وهاتى لى هاتى ٠٠ مشتهاتى : عصايه
امشى بها واتمخطر وتصبح خيلتى
مهرك ومهرى واللسان : مهماز
والقلب لخضر يحتمل للاخسر
يجرح ٠٠ ما يجرح ٠٠ اصل قلبى : ازاز
حلفت ـ يا مه ـ ع الطريق ما تاخر
ارقينى يا مه ٠٠ سبعه بعد السبعه
لجلن ما يعمر دى الفواد يا لشبعه
حطى لى على جنبى الشمال ، تحويطه
واتمنى اعشق كيف ما عشقت رابعه

شدينى منايدى : اخطى العتبه
ما سك ملايتك يااللى غابتك : غايتى
وادعى لى يامه ـ ابقى م البا شكتبه

حاضن فى رايتك ـ اه ـ ما اصغر رايتى
دقى لى على زندى : ابو يا ندیمی
ادهم زمانى ٠٠ يبقى مين ده غريمى
اسم الله من بقك حتصلب عودى
وابنى لى بيت شبه اللى عمله سحيمى

على نقرزانك : راح يلعلع صوتى
والزفه : حافه م التوح للقلعه
وعلى اللى خانك راح يطرقع سوطى
حلفا ٠٠ وغارفه م النيران الوالعه
شيلى الحزام ـ يا مه ـ ابدليه بحزام
خلينى : طايح بالبلجام ٠٠ الهام
ينشد ٠٠ ارمح فى الفلا : ابو زيد
انا شيد ٠٠ بترفعها من فوق الهام
ماتهدهديش ـ يا اما يا ـ قلبى مفرعن
شارب من الطين والعرق والناس
حالف ما يرجع ٠٠ اوفى يوم يتطمن
طول ما الايدين السمرا شايله الفاس
خلينى ـ يا مه ـ فى الحوارى : سوارى
شارى اللى شاريك ٠٠ ولو متدارى
وع الرصيف : عريف ٠٠ وع الاسفلت
كلمه عبور للنور ٠٠٠ بصوتى وطارى

ام الـــدنيـــا

من اهل السلام والخير
لام الدنيا ... زرع وطير
ليا سمينه .. بتغزل الف بوابه
فروعها : قرايه وكتابه
ليلا به .. ..
وبضلوعها بتحمى الغير

بضحكه ســــن : تستطعم رغيف السن
وتميل على ـ الترعه
عشان جرعه
وتخلى الجيران ترعى
.. ..بدون ما توذى والاتمن

ســلام للام ...
فى اجمل صور للام
تمد ايديها .. وعينيها على ولادها
اذا ما اتازموا .. .. .. تصبر
وذا ما اتمزموا .. .. .. تعبر
ولو ما قصروا المشوار بخطوتهم
.. .. .. بتبقى ضل سكتهم
وتفرد هاشها ـ محلاها ـ
فى ايام الشتا والصيف
يهل ربيعها ... تتباهى :
بها ولاد السلام والسيف

معـــنى النهـــار فى الليـــل
طول ما الكلام بيطول ...
حقول . ـ . غناى
وادق باب الزمن يفتح لايامك
طول ما الكلام بيطول ...
انا .. .مداح
للبحر : مرسى ... وجوه الصحرا :خيامك
مش بالحروف راح اطوف
.. .. .. بالزند واللولى
لما تطولى ـ يا حلمى ـ كل احلامك

من صغر سنى ... ومش بالسن نتحاسب
واقف بباب القمر .. والواقفه بمقاسب
لو طال عليه المطال :
البال ..بالين واكتر
انا اللى بسهم وافكر .. وانت اللى واخدانى
واه .. يا حلوه الحلوين ..
على معنى النهار فى الليل
فى يوم ما يميل شعاع نجمى اللى بستناه
.. .. ويلقف منى قوله : اه
يهدهدها
بلون الفضه بيعيدها
.. .. على كوكب
تغنى الاهه فى الموكب غناوى الصبر والايمان

مادام ــ ياحلوه ــ ليلى :

بيجعل خيلى برق نهار
مادام فى عنيه اهل ودار
مادام فى قلبيى شعله نار
انا والسيف ٠٠ على الاسوار
وويا الفجر نتقابل ٠٠ فى اى مكان ٠٠واى زمان

وكانت رحلتى : انت ٠٠
وانت الشط والواحه
تغيب الشمس ٠٠ القاك ٠٠ سنابل قمح فى الساحه
اشوف سيفى ٠٠كأن الفاس ما بين يدى
هناك ارض وهنا ارضى اللى واحشانى
واه ٠٠٠ يا حلوه الحلوين ٠٠٠
على معنى الربيع فى الصيف
فى يوم ما الزيف ــ كدود الارض ــ يتمسكن
ونا فاتح مراوى الارض برويها
ما دام الدنيا صحيت لى : اسمعها
ما دام الارض صحت لى : لازرعها
ما دام غلاتى رجعت لى : لاجمعها
انا : فلاح ٠٠ ودا كارى ٠٠ وشاريها

ولو ع القلب ... انا قلبى براح يدك
ولو ع الدم ... انا دمى اللى بيمدك .. وايمانى
ون كان كمان بعد موتى : ربنا يحينى
اقول ر: خدينى .. منى عينى ... اعيش تانى .. واموت تانى
واه ... يا حلوه الحلوين ...

على معنى الحياه فى الموت

فى يوم ما يفوت دراع فارس

فى صلب المستحيل : با لدم
ويكتب ع الجمال الشم

انا عا يش .. ... انا با قى

ما دام يا حلوتى حتدور

طا قات النور ... وتسقينى

وانا السا قى

ما دام الترس فوق الترس حيد ندن
ما دام طفلى : حيحبى .. ويمشى .. و يسنن
ما دام صا حبى : من الحريه يتمكن
ما دام حسكن تراب بلدى ...

انا عايش ... انا با قى

الصنايعيه

وبحق من رفع السماء بلا عمد
وبحق من اجرى العيون سلسال
فى قلوبنا : حب الله وحب البلد
والرزق ع الرزاق .. كريم ... متعال
نعلنها ملو الملأ : بدرا عنا وحلا لنا
لقمه غموسها عرق : تمرى على عيالنا
احنا الصنا يعيه ..
وبا لفصيح : عمال

وبحق من قال : مصر هيه الاصل
هيه القضيه ام القلم سيال
نوهبها روحنا .. دون ما نا خد ومل
هيه الجسد . . واحنا لها الاوصال
نجدل حبال امنا : من قطنها حبالنا
ونشيلها فوق كتفنا شالنا
احنا الصنا يعيه ..
وبالفصيح : عمال

وبحق من قال : مصرام الولد ..
عشق الصبيه .. محضر الخلخال
خرج النجف با يدينا : مد . انفرد
والدق : شق الصلب ع السندال
الزجه والمنجله . وايدينا رسما لنا
احنا الصنايعيه
وبا لفصيح : عمال

وبحق من قال : مصر زى النصل
قاطع فى جمار القصب .... عسال
وبرضه يقطع : يوم يحين الفصل
احنا السلاح .. واحنا المكن شغال
احنا الامل والعصر .. والدنيا بصه لنا
عا يشين وعا شت مصر .. نوصلها . توصلنا
احنا الصنا يعيه ..
وبا لفصيح عمال

كلمة خير

يوم ما اقول الكلمه
تبقى الكلمه خير
وابقى طير اخضر يرفرف ع البلاد
ابتدى بالبسمله ضد الـ مستير
وابقى زاد : يشبع ويمرى ع العباد
زى ما اتربيت
نويت على المرحمه
واللى احتمى بالخير
اكيد بيلاقى خير

كلمتى : حتكون قلل مليانه زهر
فوق شبابيك الهوى مستنظره
كلمتى : حتكون قمر وف نص شهر
بان على وش الصبايا الغندره
كلمتى : شابه بسيطه عايزه مهر
مش عذاب د واخه غاويه المشوره
اسد ع الود البيبان
والمناقد دافيه ماليه المندره
اقتل جدور الساساباتا ؟
والارض خضره والحياه متشمره
هيه تبقى الكلمه : كلمه بدون عبير ا ؟

يوم ما اقول الكلمه
تبقى الكلمه خير

وعرش النغم الفرايحى شمال يمين
ينطلق صوتى اللى طالع م النفير
ينقش الاسمين حروف متشبكين
سهم راشق بس عاشقه نتشى
لو ع السكه معروف جاى منين
زى ما شربت الحنان من صدره امى
زى ما نزلت الميدان شمرت كمى
زى ما دقت الايمان اخدم بدمى
سمى يا المحبوبه ع القلب الكبير

يا جبيبتى واسمحيلى يا قمر
زى موج البحر ـ عالى ـ صوتى مد
رعشة الحرف اللى تحضن فى الوتر
ربع تون ٠٠ موزون ٠٠ مقسم "صد ود
ماشى على الدرب وصوابعى ع الاثر
بس طعم الكلمه عندى طعم خد
صحيح ـ انا عاشق ـ سهر
لكن بجد
سهران صحيح و يا القمر
بس القمر
ما تخنقوش ايدى واقول انا ليه يد
اللى قبلى
شد طابلى وقال لى سير
زى ما اتربيت

نويت ع المرحمه
واللى احتمى بالخير
اكيد بيلاقى خـــير

دستـــــــور

يجعل كلامنا خفيف وذو معـــنى
اذ معنا نهدى القول فى حين مانقول
نغزل على الحرف طرف التوب لو ساعنا
يجمعنا باقى النسيج بمليح ومنيا الغول
يجعل كلامنا لا فيه توهه ولا تنهيد
ونعيد لمين معنا ...
يجعل كلامنا : خفيف ا

دستور : ياطاقه نور .. بحور تجذبنى
ونقول لى : هز الرمله .. ترقص عاد
قيدى يا جمر الشمس .. صاحبى بيبنى
تعجبنى : راحه ايد تروح للزاد
يجعل كلامنا : يوميه سخيه وبياته
لا رصرصا حبه ولا ع القهوه بياته
دا اللى يحاسبنى ...
يجعل كلامنا : خفيف

يعجبني فيك يالجدع : ان الا يدين بوكو ليز
بالمللي بتقسم بلا رايش ولا سوكه
اوصيانى وقت الفراغ تعمل لى جوز مهاميز
وارقص معاك ع المكن على نغمه الدوكه
يجعل كلامنا : براوه ٠٠ علاوه ٠٠ على انتاج
لاتقول لى : عارضه ٠٠ ولا مارضه وتحت علاج
يا ماشى ع الا فريز ٠٠ ٠٠

يجعل كلامنا : خفيف

فلاح ٠٠ وافلح يذكى الارض من عرقه
بين المراوى — ما دام غاوى — يكون موجود
لا يجوز على الغير ٠٠ ولا من الطير فى يوم سرقه
شمروخ وواقف يدوخ من بين ايديه الدود
يجعل كلامنا : فى لون القطن او احسن
بالاتجهيز بنات بصلاة النبى احسن

واللى يهمل ورقه :

يجعل كلامنا خفيف

يا ابو الكتب ـ يا محتسب ـ ياللى نشيت م الصغر

طالب وشارب دعاوى الام : يا محتسب

تسلم عيون المجد : ان جد ويا السهر

وينول رضاهم اذا والا هم ٠٠ اتسكسب

يجعل كلامنا : نتيجه بتزغرط فى يوم ما تبان

ماتكونش لعبة سيجه او ناصية فؤاد سليمان

واللى بايده انقهر ٠٠

يجعل كلامنا خفيف

مهما الكلام انقال : مايجيش فى نقطة عمل

يعنى العمل لو حصل حيساوى كام فدان

اذا كان على الموال ٠٠٠ فالقلب مهد الامل

يدفع دراع بدراع ٠٠٠٠ والناتج الانسان

يجعل كلامنا : زلال تروى فى حر الصيف

والزاد : زناد وجهاد ٠٠ يدوى ٠٠ يشق الزيف

واللى ما تمره اكتمل ٠٠٠٠

يجعل كلامنا خفيف

لبـــــــلاب

ويوم ما الكلمه ترعشنى
الاقى حروفها فى اسمى
بخط النسخ والكوفى
اقول : شـــوفى
انا منـــــك
اذا ما بتضحجى ســـــناك
ووقت الشده انا اسنك
وابرى الحربه من عضمى
فى يوم ما مع مين بتتصادمى
.....اقول / عنك

يا عينى علياك يا صبيه
ويمسح د معتاك كمى
ولما تســمى وتضمى
بتبقى عيونى ع السكه
وينزل فرعك الا خضر
يهد هد فرع شاب اسمر
عشان ما الخطوه يكملها
اما نه ـ يا ابى ـ بحملها
واحملها اما نى العمر
شـربه ميـه من نيلك

وشقه تمر
فها تى ايديك ....
ماشابعيونى السمر
ها تى ايد ك
فى ايد يه .. معديه
يا عينى علياك يا صبيه
ويشتا ق لك ونا جنبك
ولا اشبع فيك ملا غيه
وايه ليه
انا الما شى مع الما شيين
سوى قوله : ياليل ياعين
لا مين بيقول لى :على مهلك
يا شاطر حا س ليوم تهلك
ولا مين قال لى : رايح فين
وحيد .. لكن .. انا ساكن
فى حر ف اليم
فى قلب الصاد الاقى الزاد يصبر نى
يمد الراء عطاء القلب يحضونى
ويغمرنى الحنان : شطين
انا الماشى مع الما شين
انا القا يل : يا ليل ويا عين

انا الغارد قلوعى بضنا ك

ونظره عينك الطايلانى م الشباك

تقول لى : معاك ..

حيبقى البحر متشا ود

وتبقى الرحله : رحله خير

فى يوم ما تعا ود المينا المراكبيه

يا عينى عليك يا صبيه

وعينى عليك

وادبك

برغم دموعك اللولى على الغايب

بتحمل ارضك الولاده بعجايب

وتنتج ولد شداده .. وفى الصايب

.. ..

.. ..

حبيب .. يا ما على بابك

ولبلابك

بيتطلى

ويكتب :

مصر

ع الغايب

الصبـــــر

يا صبر .. .. يا علقم .. . يا مر
بردا ن فى عز الحـــــر
انسا ن ملا ن با لخير .. .. ..
انسا ن ملا ن با لشر

اما نه ؛ يا اطلال يا اللى بتشتكى الوحده
فى ز من مليا ن عجب
تكشفى كل المخبى المحتجب
انزعى مره الحجا ب
عن سر مد فون فى الترا ب
حتلا قى فيه م الصبر امر

اما نه : يا انسا ن يا اى انسان اتولد
قوا ديس بتملا وترجع تانى تتفضى
وتر جع انت فى رجوعها وايامك بتتقضى
فيها الد هب والصفيح . الطين هنا اريهم
فيها السليم والجريح ــ يا طول لياليهم
ولا فيها انسان اعتبر

اما نه : يا للى انتعا مل فى الهوا خيال

اصحى له يا عنتره ٠٠صحى له كل جريح

ميدان كبير ٠٠ والريح بتعصر هم كما التبا ريح

روح :باه ـ حارب طوا حين الهوا

يا للى مخلوق منطوا حين الهوى

وابقى قول ٠٠لو تلقى بر

اما نه : يا للى بتعشقنى ٠٠ ٠٠ ٠٠ما تعرفنيش

ما دام فا كرنى فى الغرام ـ ضرغام

ونـــا ٠٠ ٠٠ ٠٠ ٠٠بقيه حطا م

انا قلبى شبكه خروم منكتر ما به

انا قلبى مخزن هموم وقفلت با به

ولا مفر من المفر

اما نه : يا دود ٠٠ يا للى بتنتظرلحمى

عشا ن تعيش ٠٠٠عا يزنى اموت

يا سمك فى بطن حوت

ابعد ، يا قبر عنى

قال :حضيع اسمى منى

ليه ـيا عبد ـ ما تبقى حر

اصـــل الطريق

قالوا : منين القبايل ٠٠٠ يا اللى بتخايل

مايل على الحلوه وعيونك ملا نت كلام

بتتا مهزغم الدلال ٠٠ اشحال لو طايل

شايل على كتفك ٠٠ وشيلتك تمد قصك قدام

تبقى ابن مين يا جدع ٠٠ والا انت من بيت مين

جايب منين الحنين ٠٠ والنغمه ٠٠ والالهام

قلوبنا عاشقه ٠٠٠ ونفهم لغوه العاشق

حبك ٠٠ سحابه صيف

او ضيف ٠٠ وحتسافر

والا انت يادى الفتى : زى الشتا ٠ عزام

قالوا : منين القبايل ٠٠٠

قلت : من بحرى ٠٠٠

الدلتا ــ زلطه ــ واخدها من قرار بحرى

غواص ٠٠ رشيد الكلام

عوام ٠٠٠ ولبه احتاط

بمبوطى ٠ فارش مفارش

متشبكه بدمياط

خطاط ويكتب : ما ديا ٠٠ ع الرمل ملقيه

يقابلنى شيخ العرب وياخدنى تحت الباط

ينفخ فى ودنى الشهاده ٠٠ وترتعش دقنه

ياللى انكويت بالعشق ٠ ٠قلبى دليل

وكل عاشق ــ ولو ناشئ ــ وله شانه

دلونى ع البساط م الناس ٠٠٠ ٠٠٠

ارمح كرمح الخيل

قالوا : منين القبايل ٠٠٠ ٠

قلت : من قبلى ٠٠ ٠

ماعض يوم الاسد اللى استوت قبلى

امون فى كفى يد فى ٠٠ وكيف اوفى وارد الد ين

على فين ما شد الر جال ٠٠ بلقى الرجا ل الو ين

صنا د يد فى لون الحد يد ٠٠ والقد فرعو نى

يا يمو نى يا لهيلا : لتبيت فى نحى العين

مد الخطا وى القنا وى والتفت قال لى

يا للى انت غا وى تكون ــ بالكلمه ــ قلة نيل

الكلمه : عهد ٠٠٠ ونا عهد لمين مال لى

د لو نى ــ يا هل الطر يق ــ واجعل ضلوعى سفين

قا ل : شقيا نين النا س ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠٠

شيلهم فى كمك شيل

قالوا: منين القبا يل

قلت : انا من مصر

عا صرا نى من د معها ٠٠ واخدا نى صبح وعصر

ولسا نى تحت قدا مى ٠٠ لورا مى يكون غيرى

ينشق ٠٠ لوزق كلمه لطير ما هو ش طيرى

يا الكلمه يا اللى بتطلعى منى

اذ لم اقول الزقاق ٠٠ والعطفه ٠٠ والحا ره

واعيش فى قلب الرواق ٠٠ واغنى بجسا ره

خساره صوت المغنى ٠٠ ولا يبقى تعبير ى

د لو نى ــ يا هل الطر يق ــ اذا كان كده لونى

طالع على كتا فى ٠٠ ٠٠ لوّمش وافى ٠٠ دلونى

هل ٠٠ يرضه ٠٠ لازم تبيله ؟ وابقى من بهت مين

٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠

منسوب ــ انا ــ للنا س

عا شق ٠٠ وعشقى اصيل

سـهران وليل وقمر

الليل كل ميت سهار في اليوم

واهو عند ناس : راحه

وعند ناس : مش نوم

وانا .. والليل : بينا دى القمر بالاه

بتشق قلب السكون .. .. ..

مجنون .. خدونى معاه

وياه يا ليل الهوى ..

عمر الجوى ما يدوم

محروم ـ كما ابن الملوح ـ طوحنى كام طوا حين

تسفى الرياح فى الفلا .. خلت عضا مى طحين

يا عين .. كيف تهجعى ..

والرمل ده مخدعى ..

اوصياك لا ترجعى .. طول ما الجفون : شطين

مسكين يا مين بتنا دى ع الواحه ..

والراحه رواحه فى ناى مكتوم

ليل .. .. ..

ومين على دربه ما بيسال على ليلى

يا ما قلوب ما يله

موصله او ما يله

جمر العيون مفتون ..

وعيون ما هش شا يله

الناس + ليل = معرفشى
فيهم بيطاوى الليالى .. وكتير : ما يقدرشى
يكسر سحبجاليه
يا سين ــ انا ــ ويهيه فى عنيه
واديه مش طايله

ايه يا قى منسكتى ..
يا رمل جاوبنى
غطتنى موجه جبال والريح مجاوبنى
بيشد صرخه نا ى القلب ويعيدها
اجرى على الميه ــ قبل ايديه ــ يبعدها
يلقفنى حر الطريق .. وحريقه لم سايبنى

ايه يا قى منسكتى ...
يا نبع كيف الحل .
هل عيشى فوق الجبل ..
ام حمشى تحت التل ..
مجذوب لاى السبل ...
او قول لى ايه جابنى

سهار كما النجم ما يوشوشجبين القمر
واخدانى سكه سفر

قال الودع : يا جدع .. مكتوب عليك السوال
ملفوف بشال الزمن ...
تطوى جبال وجبال
هز المحال يا فتى ...
وابنى العلالى : بيت
شديت حبالى الشتا ..
ولصيفك اتشديت
لاترضى حضن البير ..
كون الامير ...يا خال

اه يا قمر
بينى وبينك غيم
دوار ــ انا ــ لما فى يوم الاقيك
ون يوم حيحرقنى الوهج ...نيزك
قلبى يزيح الضيم
ويقول : انا ... عايزك

الريس طرح صبار

يا مقصره المشوار على العاشق في يوم يعشقه
يا وخده بايد ين الحبيب ... .. اهواك
الحب من غير وجودك مستحيل ينشأ
والنسمه راح تتخنق اذ لم يطولها هواك
وذا كنت عاشق انا ...
من حقى يا مؤمنه :
امرح فى ناسك
واكون ناسك لمين سواك
وياك ... ليل ونهار
يا مقصره المشوّار

يا مقصره المشوار على العاشق فى يوم يعشق
يا فرده لبلاب الحياه عالباب
د وامه الحب واخواتي .. وكيف اغرق
والطوق فى وسطى .. وفى لساني رنين الغاب
بنقول سوا : يا ليل
ونقول سوا : يا عين
بنقول سوا : هناك
ياللى الهوا منك .. لو غبت هنا .. غاب
حطاب يا خشب الدار
يا مقصره المشوار

يا مقصـــــر ه المشــوار على العا شق فى يوم يعشق
ســــهران عيونك وشا ربها : عسل وحليب
واللى بيشرب حلال ٠٠٠ فى الحب ما يشر ق
ونجيل جفونك ٠٠ مشا ربها شباب ٠٠ما يشيب
مبهور ٠٠ قصـار النور ٠٠ مشعتفنى
معذور ٠٠ اذا المقدور ٠٠ يكتفنى
واللى بيعرفنى : مجروح ـــ انا ـــ وطبيب
يا طيب انا العطار
يا مقصـره المشوار

يا مقصـره المشوار على العا شق فى يوم يعشق
على ايد : عرق مبدور ٠٠والتا نيه : كلمه حق
معنى الكلا م الا صيل : يبقى الوتر مشدود .
ياغنوه للشقيان ٠٠ ٠٠٠ ٠٠ ويشقى كما ن
لو كان فى عش ٠٠ يبش ١ ٠٠ وذا كان قيرا ط= فدان
واللى يكو ن انسان ٠٠ غير اللى بيكون دود
ما يجود سوى الابرار
يا مقصره المشوار

يامقصره المشوار على العا شق فى يوم يعشق
رماح ٠٠غزالى براح ٠٠ بعيونى : را صد ها
مجذوب اذا المكتوب ـــ سهم الهوا ـــ يرشق
والخطوه ـــياا هل الخطوه ـــبتشد قا صد ها
حادى البوادى ٠٠ وبين فى العشق بينافسه
يلقاه عيونك : مرايه ٠٠٠بيلتقى نفسه
واللى فى نفسه : يكون زارعها = حا صد ها

ورصيدها يبقى عمار
يا مقصـــره المشوار

يا مقصـــــره المشوار على العاشق فى يوم يعشق
لا ترخى حبل الوصـــــال ... من لهفتى شديه
ادى الطريق ما شيه .... والسكه لو تنطق
لتقول عليك : الكتاب .. وتقول عليه : قاريه
فارد خطاوى اللقا ... مهما طريقى يطول
اهواك جوه الشقا ... واهواك ع الارغول
طول ما الايدين ع المنول : بنلاقى رسمك فيه
نسقيمكن دوار
يا مقصـــره المشوار

يا مقصـــــره المشوار على العاشق فى يوم يعشق
مش لجل كسره عيش !!
اعيش ـــ يا حلوه ـــ ع الامل .. لو جوه شق
درويش ـــ اكون ـــ درويش
على قلبى : سورة الفتح والاخلاص
من قلبى : يبقى الفتح لجل الناس
مدد يا قطب الغوث

ملموس .. بقول .. ماداريش
والريش ... طرح صبـــــار
وحقصـــــر المشـــوار !!

طعـــــم المطــــــر

سا لتءا لى النجم : فين قمر ى؟
القاه فى اى مـــدار
حجب سوالى السحاب ...
ورمانى بالا مطـار
بلل رموشى ... بدمع جديد .. ماهوشر
ولا بل ريقى الطريق ... كا نه مش ميه
سا عات : بيبقى المطر .. فيه طعم حنيه
وسا عات : .. .. ابر . وغفار

خد نى السوا ل ... ونزلت تحت قرا ر :
فين لؤلؤه عمر ى ؟
ساكنه فى ا ى محـــار .
ويا هلترى ... جنيــــه ...
والا : عروسه بحر متحنيـــه ..
والا يا بحرى — انا — داريت على الاسرار ؟
الموج .. حد فنى لفوق .. ورجعت وحد يه
لا طا يله ايدى شراع .. ولا ماسكه لوليه
ماسكه ايدنه الطار
سا عات : بيبقى الموج ... طوع المراكبيه
وسا عات : .. .. ما لوهش مسـار

دقيت — بكفين الغريق — ع الباب
.. .. بسؤال ... .. يتيم الجواب
انا مين ؟ ورايح فين
شدينى من ده عذاب
يا بحر ..... يا دنيتى
انا سكتى : الاصحاب
واصحابى — يا مه — الناس ..
والغاس .. وصوت الغاب
وقميصى : لون جنتى
اللون فى لون دواب
واد ى الكتا ب فوق يمينى
ولا ارضى غيره .... كتا ب

سمعت ها تف ... يجا وبنى
تع يا بنى
رعشه سؤالك — وانا الغا لبان بتغلبنى
التـــو هــــه ..مش سكتك ...
لا مرسى ..ولا غا يه
انا اللى ليك فى النها يه
طبع الا صيل ... غلا ب

لميت جوا ب السؤال ...

جنبى الشما ل : طقطق

قلبى ..ايا عصفــور يا مزقزق

انطق.... وقول ما بدا

بل الند ى صوتك

واجعل جناحك فضــا ...

فجر الامل شقشق

لميت جواب الســؤال ...

موال : يا ليل ويا عين

عينى على الضى لما ينورك يا عين

شوفى اللى انا شا يفه :

شق النها رليلك

مد ى شعاع النور ...

لو حلم يتحقق

لميت جواب السؤال .... .

يوم ما للى قال ...قال لى

روحى اللى راحت بعيد ...

رجعت مع خلى

يا للى حفيت ع النار .. لا شكيت ولا كليت

صليت عشا نك ..فى يوم ما جتنى بتصلى

قالت حيا ه النفو س :

ماتد وس فى غير أرضك

واجعل كلامك أمل ...

يمسح جبين ورداك
تلقانى : شمس الشتا .. وطلحه فلى
قالت حيا ء النفوس :
من قلبك ابتسم
لاتكون عبوس يا صبى .. شوف النبى ابتسم
تلقانى : ماء الحياه .. واملك ضلى

ان كنت ـ يالمداح ـ بلا دفيه ...
الناس : دفاك ـ جواك = بتونه مصهلله وعفيه
ون كنت ـ يالمداح ـ بلا معديه ..
الناس : ايدين ـ شطين ـ ومونه متلتله وسخيه

ولا تبقى ـ بالمداح ـ بلا احساس !!
ـ ولا ناس حتشفع .. ولا تسمع ملاغيه ـ
لاتروح لعالى النجم ...
ولا تنزل لاى قرار !
شوف انت ايه جواك .....
تلقانى : صاحبه دار
شوف انت ايه خلاك .....
بتكمل المشوار
وساعتها .. يبقى المطر ....
فيه طعم حنيه

معنـــى الحـــب

احبك ايه :

احبك : عود سريس اخضر يبل الريف

احبك : لقمه تشبعنى ..

واحباك ـ برضه ـ وقت الضيق

احبك ايه ؟

احبك ـ اه ـ ونيس اسمر وضل الطريق

احباك : ودن تسمعنى ...

واحبك :ايد تشد غريق

اكون ملا ح : وتبقى شرا عى ودراعى

اكون مداح : وتبقى مراعى اوجا عى

اكون ما اكون ...بتبقى ف قلبى اعظم شى ء

احبك ـ اه ـ بلا تزويف

يا انسا نه

احبك يوم ما اقول : انا جيت

واحبك :فى الا هين يا نا

احبك : مشربيه بيت

احبك : قله بردا نه

احبك : بنت بتلا غى حمام البرعشا نه

احبك : تلميذات .. تلا ميذ

شبا ب .. سعوا جيز

عرق ...: برا ويز

واحبك .. صا حبه .. نعسا نه

احبك ... نيل ... احبك ... ســـر

احبك .. ليل حا رات الســـــر

احبك : فى الهـــزا ر والجـــد

واحبك ... وانت قلقـــا نه

احبك .. ... حتى فى الازمه

احبك .. غا ليــــه .. منهـــز مه !

واحبك ـ تا نى ـ متماز مــــه

تحد ى البحر نشــــوانــــه

احبك ايـــه ؟

احبك انت .. علي بعضك

دنا منك .. انا بعضك

احبك : مصـــر

احبك : مصـــر

احبك : مصـــر

الكـلام ابيض

يسعد مساك : يا ابو الكلام لابيض
والصوت بيوصل وقت ما بتريد
الله معاك : يا بو الحسام ابيض
تقتل به صوت العتمه والتنهيد
قلبك .. وقلمك : مسرجه وحروف
يا عطوف
وعايش : تندرق .... ـ وتقيد !
يا صاحب الكلمه : خلى الكلمه لجل الناس
يا خالق الفن : دايما حن للاحساس
احنا سمعنا ناس من قبلنا قالوا :
الشمعه : داعمه .. لكين ساعه غناوى العيد

يسعد مساك : سهران مايتمشى
ايدك على سلاحك : سلام جدعان !
واقف هناك ... لجل اللى كان .. يمشى
ونحب على سينا .. .... وع الجولان
حلمك .. وعلمك : ع المدد والشوف
موصوف :
تكون انت الحكيم لقمان !
يا حاصن التبه زى الشابه فى ضلوعك
يا حارس الارض .. محلا رجوعها برجوعك !
احنا سمعنا ناس من قبلنا قالوا :
العبد ما يبقى سعيد .. غير للى صام رمضان

يسعد مساك يا ابو المكن دوار
وتروس تبوس فى ايادى حماله
والنور : بحور لولى دوار : دوار
عرق الجبين : درجات فى سقاله
عزمك ـ ملازمك ـ للبلد معروف
بنشوف
وننشد : والله .... رجاله
حسك تقول المكن من غير ايديك شغال
انت اللى قبل المكن : فنان قصاد تمثال
احنا سمعنا ناس من قبلنا قالوا
شهد الخلايا العجب : من دم شغاله

xxxxxxxxx

يسعد مساك : فلاح ومتأصل
ويا القمر سهران تراعيها
ترسم قنا ... وتقيس ... ويتفصل
يابو الغيطان : عرقك حلال فيها
املاك .. وعشمك .. تبقى لها شادوف
محدوف
على ارضك ...... بترويها
يازارع الزرع : متخلى بناته تجيلك
ياحاصد الحب .. خليه حب يوم ما تشيل
احنا سمعنا ناس من قبلنا قالوا
اللى يحب البنيه .. يعيش يموت فيها

يسعد مساك : يامصر يا حبيبتى
الفجر على القلعه ... كما فى " شربين "
كل الصبايا : بيشبهوا اختى
كل الشباب على خطوتك ماشيين
شمسك ... وقمرك .. والطريق مالوف
ينطوف
ونغنى .... والمـــدد , يا حسين
ياللى فى خاطرى : انا ف خاطرى باقول يا مصر
لو يا تخاطرى : انا بخاطرى فداك يا مصر
احنا سمعنا ناس من قبلنا قالو
اللى يحب الوطن بيحب دنيا ودين
xxxxxxxxxxx
اخـــــر الكـــــلام

لــــــه ايه
لـــــــه يا لكلمه . وما قلتش كل كلمه
لسه فيه القلب الرهيف الف الف
والف كلمه

